Matematika pro informatiku

Souhrn látky

leden 2014

${\bf Obsah}$

1	Mno 1.1 1.2	ožiny s jednou binární operací Hierarchie množin				
2	Pod	dgrupy	5			
3	Cyl 3.1 3.2 3.3 3.4	klické grupy a generátory Aditivní grupy \mathbb{Z}^+ Multiplikativní grupy \mathbb{Z}^{\times} Eulerova funkce Řešený příklad z midtermu	7 8			
4	Homomorfismus a izomorfismus					
	4.1	Důležité vlastnosti	10			
	4.2	Věty	10			
	4.3	Skládání permutací	10			
5	Okr	ruhy a tělesa	10			
	5.1	Okruh	11			
	5.2	Obor integrity	11			
	5.3	Těleso	11			
	5.4	Ireducibilní polynom	11			
		5.4.1 Ireducibilní polynomy v \mathbb{Z}_2	11			
	5.5	Rozšířený Euklidův algoritmus				
	5.6	Zápis těles	13			
	5.7	Výpočet nad tělesem s ireducibilním polynomem				
		5.7.1 A – Dělením polynomu	13			
		5.7.2 B – Rozšířeným Euklidovým algoritmem				
		5.7.3 "Klasická" metoda nalezení inverzního prvku	14			
6	Teorie čísel					
	6.1	Bézoutovy koeficienty	15			

OBSAH

7	Mod		16
	7.1	Inverzní modulo	16
	7.2	Lineární kongruentní rovnice	17
	7.3	Malá Fermatova věta	17
	7.4	Eulerova věta	
	7.5	Čínská věta o zbytcích	19
8	Nun	nerická matematika a strojová čísla	21
	8.1		22
9	Stab	pilní párování	23
10	Vyše	etření průběhu funkce	24
11	Deri	ivace a parciální derivace	25
	11.1	Definice	25
	11.2	Přehled základních derivací	26
	11.3	Gradient	26
	11.4	Jacobiho matice	27
	11.5	Parciální derivace vyšších řádů	27
	11.6	Derivace ve směru v bodě	27
12	Funl	kce více proměnných	28
		Hessova matice	28
	12.2	Definitnost	28
		12.2.1 Sylvestrovo kritérium	29
		12.2.2 Kvadratická forma matice	
	12.3	Tečná rovina	30
13	Inte	grály	30
		Tabulkové integrály	30
		Newtonova formule	
		Integrály přes obdélníkovou oblast	
		Integrály přes obecnou oblast	
14	Fuzz	zy matematika	31
_ 1		Fuzzy množiny	
	11.1	14.1.1 <i>T</i> -normy	
		14.1.2 De Morganovy zákony a <i>T</i> -konormy	
		14.1.2 Do morganovy zakony a 1-konormy	OΤ

Rejstřík

izomorfní grupa, 10

Kleinova grupa, 5

magický čtverec, $4\,$

vlastní podgrupa, 6

1 Množiny s jednou binární operací

1.1 Hierarchie množin

Obecně se jedná o dvojici **množina a binární operace** \circ na ní, která vezme nějaké dva objekty z M a jednoznačně jim přiřadí jiný objekt.

$$(M, \circ)$$

$$M \circ M \to M$$

Grupoid M je $uzav \check{r}en \acute{a}$ vůči operaci \circ .

$$\forall a, b \in M \ a \circ b \in M$$

Pologrupa Operace je nad M asociativní.

$$\forall a, b, c \in M \ (a \circ b) \circ c = a \circ (b \circ c)$$

Monoid Existuje právě jeden (v každém monoidu)¹ neutrální prvek.

$$\exists e \in M \, \forall a \in M \, e \circ a = a \circ e = a$$

Grupa Všechny prvky (každý prvek) mají právě² jeden *inverzní prvek*.

$$\forall a \in M \,\exists a^{-1} \in M \, a \circ a^{-1} = a^{-1} \circ a = e$$

Abelovská grupa Operace o je komutativní.

$$\forall a, b \in M \ a \circ b = b \circ a$$

 Z definice plyne, že každá grupa je monoid, každý monoid je pologrupa a každá pologrupa je grupoid.

grupoid
$$\supset$$
 pologrupa \supset monoid \supset grupa

Cayleyho tabulka

Pokud má množina M z dvojice (M, \circ) konečný počet prvků, lze její strukturu (danou operací \circ) kompletně zachytit v tzv. Cayleyho tabulce.

- Neutrální prvek e se v Cayleyho tabulce pozná tak, že "jeho" řádek i sloupec je stejný, jako první řádek a sloupec tabulky.
- \bullet Inverzní prvek k prvku najdeme, tak že v jeho sloupci a řádku nalezneme neutrální prvek e.
- \bullet Uzavřenost poznáme tak, že všechny buňky tabulky obsahují jen prvky z M.
- Asociativitu operace z tabulky poznáme těžko.

Cayleyho tabulka každé grupy tvoří magický čtverec. Magický čtverec pro n prvkovou množinu M je matice $n \times n$ taková, že v každém řádku i sloupci jsou vždy všechny prvky množiny M.

¹Přednáška 3 – handout, věta 11.

 $^{^2 \}mathrm{P\check{r}edn}$ áška 3 – handout, věta 12.

Příklad Cayleho tabulky

$$\mathbb{Z}_4^+ = \{0, 1, 2, 3\}$$

$+_{4}$	0	1	2	3
0	0	1	2	3
1	1	2	3	0
2	2	3	0	1
3	3	0	1	2

0 je neutrální prvek, její řádek i sloupec se rovnají záhlaví.

$$1^{-1} = 3$$
 $2^{-1} = 2$
 $3^{-1} = 1$

Inverze

1.2 Základní pojmy

Řád (**pod**)**grupy** $G = (M, \circ)$ nazýváme počet prvků množiny M. Je-li M nekonečná množina, je i řád nekonečný. Podle řádu rozlišujeme konečné a nekonečné grupy. Řád (pod)grupy můžeme značit pomocí "#".

Jednoznačné dělení V každé grupě (G, \circ) mají pro libovolné $a, b \in G$ rovnice

$$a \circ x = b$$
 a $y \circ a = b$ jediné řešení.

 \mathbb{Z} Celá čísla $\{-2, -1, 0, 1, 2\}$.

 \mathbb{N} Přirozená čísla $\{1, 2, 3\}$.

 \mathbb{N}^0 Přirozená čísla **včetně** nuly.

Kleinova grupa Nejmenší necyklická grupa. Jedná se o direktní součin dvou kopií cyklické grupy řádu 2.

$$V = (\mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2, \circ)$$

2 Podgrupy

Buď $G=(M, \circ)$ grupa. Podgrupou grupy G nazveme libovolnou dvojici $H=(N, \circ)$ takovou, že

- $N \subset N$,
- $H = (N, \circ)$ je grupa.
- Každý prvek grupy generuje podgrupu (ty se však mohou překrývat).
- V každé grupě $G=(M, \circ)$ (s alespoň dvěma prvky) existují vždy alespoň dvě triviální podgrupy:
 - grupa obsahující pouze neutrální prvek: $(\{e\}, \circ)$
 - a grupa samotná: $G = (M, \circ)$.

- Ostatním podgrupám, které nejsou triviální, se říká netriviální nebo vlastní podgrupa.
- Analogie s lineárním prostorem a lineárním podprostorem.

Langrangeova věta

Buď H podgrupa konečné grupy G. Potom řád H dělí řád G. Grupa s prvočíselným řádem má pouze triviální podgrupy.

• Věta neříká, že existuje podgrupa takového řádu. Pokud však nějakou podgrupu nalezneme, musí mít právě řád dělitele.

Příklad

$$\mathbb{Z}_{15}^{\times} = \{1, 2, 4, 7, 8, 11, 13, 14\} (G)$$

 $\#\mathbb{Z}_{15}^{\times} = 8$

Podgrupy G budou:

- Dvě triviální řádu #1 = $e = \{1\}$ a # (# \mathbb{Z}_{15}^{\times}) = $\{\mathbb{Z}_{15}^{\times}\}$
- A další (vlastní) podgrupy řádů #4 a #2, protože (#4 a #2) |8:

$$\langle 7 \rangle = \langle 13 \rangle = \{1, 4, 7, 13\}, \{1, 2, 4, 8\}$$

$$\langle 2 \rangle = \langle 3 \rangle = \{1, 14\}, \{1, 11\}$$

 $Generátory\ podgrupy\ \langle 7 \rangle = \langle 13 \rangle$ generují stejnou podgrupu a $\langle 2 \rangle = \langle 3 \rangle$ generují stejnou podgrupu.

3 Cyklické grupy a generátory

- V cyklické grupě $G=(M,\,\circ)$ řádu n platí pro všechny prvky $a\in M,$ že $a^n=e,$ kde e je neutrální prvek.
- Neutrální prvek ≠ generátor.
- Grupa prvočíselného řádu (počet prvků je prvočíslo) je cyklická.
- Libovolná podgrupa cyklické grupy je opět cyklická grupa.
- Je-li G cyklická multiplikativní grupa řádu n a a nějaký její generátor, potom a^k je také generátor tehdy, a jen tehdy, když k a n jsou nesoudělná (tj. gcd(k, n) = 1).
- V cyklické grupě řádu n je počet generátorů roven $\varphi(n)$.

Příklad – základní ukázka grupy

$$\mathbb{Z}_{4}^{+} = \{0, 1, 2, 3\}$$
 $\#\mathbb{Z}_{4}^{+} = 4$
 $e = 0$
 $2^{4} = (16)_{MOD \, 4} = 0$

3.1 Aditivní grupy \mathbb{Z}^+

- Všechny aditivní grupy jsou cyklické
- Aditivní grupa modulo n je rovna $\langle k \rangle$ (generátoru) tehdy, a jen tehdy, když k a n jsou nesoudělná čísla.

Příklad

$$\begin{array}{lcl} \mathbb{Z}^+_{15} & = & \left\{0,\,1,\,2,\,3,\dots,\,14\right\} \\ \mathbb{Z}^+_{15} & = & \left\{\left\langle1\right\rangle,\left\langle2\right\rangle,\left\langle4\right\rangle,\left\langle6\right\rangle,\left\langle7\right\rangle,\left\langle8\right\rangle,\left\langle9\right\rangle,\left\langle11\right\rangle,\left\langle12\right\rangle,\left\langle13\right\rangle,\left\langle14\right\rangle\right\} \end{array}$$

Generátorem jsou všechna čísla nesoudělná s 15.

3.2 Multiplikativní grupy \mathbb{Z}^{\times}

Multiplikativní cyklická grupa

 \mathbb{Z}_n^{\times} je cyklická tehdy a jen tehdy, když $n=2,\,4,\,p^k,\,2p^k,$ kde p je liché prvočíslo a $k\in\mathbb{N}^+.$

- Multiplikativní grupa modulo p, kde p je prvočíslo, je množina $\{1, 2, \ldots, p-1\}$ s operací násobení modulo p. Tuto grupu značíme \mathbb{Z}_p^{\times} .
 - Grupa \mathbb{Z}_p^{\times} je vždy cyklická.
 - Řád této grupy \mathbb{Z}_p^{\times} je p-1a má tedy $\varphi\left(p-1\right)$ generátorů.
- Prvky multiplikativní grupy jsou nesoudělné s jejím modulem, platí tedy, že

$$\#\mathbb{Z}_{MOD}^{\times} = \varphi\left(MOD\right)$$

Příklad

$$\mathbb{Z}_{3}^{\times} = \{1, 2\}$$
 $\mathbb{Z}_{7}^{\times} = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$
 $(6*6)_{MOD 7} = 1$
 $(6*5)_{MOD 7} = 2$
...

Příklad II.

Najděte podrupy následující multiplikativní grupy

$$\mathbb{Z}_{22}^{\times} = \{1, 3, 5, 7, 9, 13, 15, 17, 19, 21\} (G)$$

 $\#\mathbb{Z}_{22}^{\times} = 10$

Tato grupa je cyklická, protože

$$\begin{array}{rcl} 22 & = & 11*2 \ \left(=2*\mathbb{P}^1\right) \\ \varphi \left(10\right) & = & 4 \end{array}$$

Její podgrupy budou (triviální grupy vynecháme) řádů

$$10 = 2 * 5 \rightarrow \#2 a \#5$$

Podgrupy nalezneme pomocí generátorů podgrupy (každý prvek grupy G) postupným uzavíráním:

$$\langle 3 \rangle = \{3\}$$

$$= \{3, 3 * 3\} = \{3, 9\}$$

$$= \{3, 9, (9 * 3)_{22}\} = \{3, 9, 5\}$$

$$= \{3, 9, 5, 5 * 3\} = \{3, 9, 5, 15\}$$

$$= \{3, 9, 5, 15, (15 * 3)_{22}\} = \{3, 9, 5, 15, \boxed{1}\}$$

Vygenerovaná podgrupa je řádu 5, což je v pořádku.

Stejným způsobem pokračujeme pro všechny prvky z G. Zjistíme, že generátory podgrupy

$$\langle 7 \rangle$$
, $\langle 13 \rangle$, $\langle 17 \rangle$ a $\langle 19 \rangle$

vygenerují celou grupu G, jsou tedy jejími generátory (jejich počet sedí s φ (10)).

3.3 Eulerova funkce

Eulerova funkce $\varphi(n)$, kde $n \ge 2$, je definována jako počet kladných celých čísel, která jsou nižší než n a jsou s n nesoudělná.

$$\begin{array}{rcl} \varphi\left(1\right) &=& 1;\, \varphi\left(2\right) = 1\\ \varphi\left(p\right) &=& p-1,\, p\in\mathbb{P}\\ \varphi\left(p^{k}\right) &=& (p-1)*p^{k-1},\, p\in\mathbb{P}\\ \varphi\left(n*m\right) &=& \varphi\left(n\right)*\varphi\left(m\right),\, n,\, m\in\mathbb{N} \text{ a } n,\, m \text{ jsou nesoudělná} \end{array}$$

3.4 Řešený příklad z midtermu

Grupa \mathbb{Z}_{26}^{\times} je cyklická. Pro jakou množinu A je následující výrok pravdivý: Prvek a je generátor grupy \mathbb{Z}_{26}^{\times} jestliže $a^n \neq 1$ pro všechna $n \in A$.

- (A) $A = \{2, 4, 7, 13\}$
- (B) $A = \{4, 7\}$
- (C) $A = \{4, 6\}$
- (D) Ani pro jednu z nabízených možností.
- (E) $A = \{1, 2, 3, 4, 6\}$

Poznámka k zadání: Hledáme taková čísla, na která když umocníme generátor, výsledek se nebude rovnat 1.

Při řešení vycházíme z následujících dvou vět:

- Řád podgrupy dělí řád grupy.
- V cyklické grupě platí $a^n = e$, kde n je řád grupy a e její neutrální prvek.

Pokud je a generátor grupy (řečeno v zadání), musí dle předchozího platit, že $a^1, a^2, \ldots, a^{n-1}$ se **nerovnají** e. Dále budeme vycházet z vlastnosti, že pokud prvek není generátorem grupy, je generátorem některé její podgrupy (viz sekce Podgrupy). Z čehož plyne, že a^h , kde h je řád podgrupy, by bylo 1. Řády podgrup grupy \mathbb{Z}_{26}^{\times} mohou být $\{2, 3, 4, 6\}$ ($\varphi(26) = 12$).

Správná odpověď je tedy **C**) $\mathbf{A} = \{\mathbf{4}, \mathbf{6}\}$ – jinými slovy jestliže $a^4 \neq 1 \land a^6 \neq 1$, pak a je generátorem (o obdobně pokud by $a^4 = 1$ (1 = e, a 4 není řádem grupy) a by bylo generátorem nějaké podgrupy).

4 Homomorfismus a izomorfismus

Homomorfismus Zobrazení, které zachovává operace. Buďte $G=(M,\circ_G)$ a $H=(N,\circ_H)$ dva grupoidy. Zobrazení $\varphi:M\to N$ nazveme homomorfismem G do H, jestliže

$$\forall x, y \in M \text{ plati } \varphi(x \circ_G y) = \varphi(x) \circ_H \varphi(y).$$

Slovy: Jestliže na libovolné dva prvky v grupě G aplikujeme operaci grupy G a pak je zobrazíme do grupy H, **dostaneme vždy stejný výsledek**, jako kdybychom je (prvky grupy G) nejdříve zobrazili do grupy H a **potom** aplikovali operaci grupy H.

Izomorfismus pokud je homomorfismus navíc bijekcí, tj.

$$a: G \to H \text{ a } b: H \to G, \ a \circ b = id_H \text{ a } b \circ a = id_G.$$

- Oba zachovávají strukturu danou binární operací je jedno, jestli nejdříve aplikujeme operaci a pak zobrazíme. nebo nejdříve zobrazíme a pak aplikujeme operaci.
- Pro definici homomorfismu vyžadujeme pouze uzavřenost množiny vůči binární operaci.
 Homomorfismus je proto definován na nejobecnějších grupoidech. V kapitole Hierarchie množin
 jsme ukázali, že jednotlivé struktury od sebe dědí definice homomorfismu se tedy přenáší i na
 grupy.

- Inverzní zobrazení k izomorfnímu zobrazení je izomorfní zobrazení.
- Grupy, mezi kterými existuje izomorfismus, se nazývají **izomorfní**.

4.1 Důležité vlastnosti

- Izomorfní grupy musí mít stejný řád.
- Neutrální prvek jedné grupy se homomorfizmem zobrazí vždy na neutrální prvek té druhé.
- Také inverze se zachovávají ve smyslu toho, že $\varphi\left(x^{-1}\right) = \varphi\left(x\right)^{-1}$.
- Je-li φ homomorfismus grupy G do H, pak $\varphi(G)$ je podgrupa v H.
- Všechny izomorfní grupy jsou totožné, mají jen jinak pojmenované prvky.

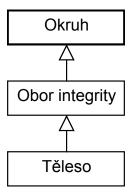
4.2 Věty

- Neutrální prvek jedné grupy se homomorfismem zobrazí vždy na neutrální prvek té druhé.
- Je-li φ homomorfismus grupy G do H, pak $\varphi(G)$ je podgrupa v H.
- Libovolné dvě nekonečné cyklické grupy jsou izomorfní. Pro každé $n \in \mathbb{N}$ jsou libovolné dvě cyklické grupy řádu n izomorfní.
- Cayleyova věta: Libovolná konečná grupa je izomorfní s nějakou grupou permutací.
- Obecně platí pro kartézský součin dvou grup H a G řádů n a m toto: kartézský součin je cyklická grupa právě když G a H jsou cyklické a n a m nesoudělné

4.3 Skládání permutací

$$\begin{pmatrix} & & \downarrow [3] \\ 1 & 3 & \boxed{\mathbf{2}} \\ 1 & 3 & \boxed{\mathbf{2}} \end{pmatrix} \circ \begin{pmatrix} & \downarrow [1] \\ 1 \\ 3 \leftarrow [2] & 2 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \boxed{\mathbf{2}} & 3 & 1 \end{pmatrix}$$

5 Okruhy a tělesa

Obrázek 1: Hierarchie okruhů, oborů integrity a těles

5.1 Okruh

Buďte M neprázdná množin a + a * binární operace. Řekněme, že R=(M,+,*) je okruh, pokud platí:

- (M, +) je Abelovská grupa (komutativita)
- (M, *) je grupoid (uzavřené)
- Platí levý a pravý distributivní zákon:

$$(\forall a, b, c \in M) (a (b+c) = ab + ac \land (b+c) a = ba + ca)$$

5.2 Obor integrity

• Každý obor integrity je je zároveň okruh.

5.3 Těleso

Okruh T=(M,+,*) se nazývá těleso, jestliže $(M\setminus\{0\}\,,*)$ je grupa. Tuto grupu nazýváme multiplikativní grupou tělesa T. Nulu musíme vyjmout, protože nemá inverzi:

$$0^{-1} = ??$$

ullet Existují pouze tělesa řádu p^n , kde p je prvočíslo a n je přirozené číslo. Prvočíslo p se nazývá charakteristika.

5.4 Ireducibilní polynom

 $\bullet\,$ Kje okruh, $K\left[x\right]$ je komutativní okruh polynomů nad okruhem K.

Ireducibilní polynom

Buď $P(x) \in K[x]$ stupně alespoň 1. Řekněme, že P(x) je ireducibilní nad K, jestliže pro každé dva polynomy A(x) a B(x) z K[x] platí

$$A(x) * B(x) = P(x) \Rightarrow (\text{stupeň } A(x) = 0 \lor \text{stupeň } B(x) = 0).$$

• Ireducibilní polynomy jsou prvočísla mezi polynomy.

5.4.1 Ireducibilní polynomy v \mathbb{Z}_2

Tip

V \mathbb{Z}_2 testujeme ireducibilitu pro polynomy, které končí $[\ldots +1]$, v \mathbb{Z}_3 testujeme polynomy, které končí $[\ldots +1]$ nebo $[\ldots +2]$ atd. Toto pravidlo neplatí pro polynomy stupně 1.

Stupeň 0

$$\begin{pmatrix} 0 & \text{NE} \\ 1 & \text{NE} \end{pmatrix}$$
 Nevyhovují definici

Stupeň 1

$$\left. \begin{array}{cc} \mathbf{x} & \mathbf{ANO} \\ \mathbf{x+1} & \mathbf{ANO} \end{array} \right\}$$
 Všechny jejich násobky již nebudeme brát v úvahu

Stupeň 2

$$x^2$$
 NE (násobek x)
 $x^2 + 1$ NE (násobek x)
 $x^2 + x$ NE (násobek x)
 $\mathbf{x^2} + \mathbf{x} + \mathbf{1}$ ANO

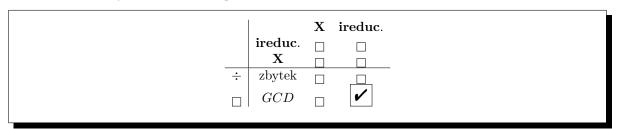
Stupeň 3

$$x^3$$
 NE
 $x^3 + 1$ NE
 $x^3 + x + 1$ ANO
 $x^3 + x^2$ NE
 $x^3 + x^2 + 1$ ANO
 $x^3 + x^2 + x$ NE
 $x^3 + x^2 + x + 1$ NE
 $x^3 + x$ NE

Stupeň 4

$$x^4 + x + 1$$
 ANO
 $x^4 + x^3 + 1$ ANO
 $x^4 + x^3 + x^2 + x + 1$ ANO

5.5 Rozšířený Euklidův algoritmus

Příklad

Hledáme $5*x \equiv 1\,MOD\,17$ tj. inverzi 5.

$$\begin{array}{rcl}
-3_X & = & 0_A - (3*1_B) \\
1_Y & = & 1_C - (3*0_D) \\
-2 & = & 0_D - (2*1_Y)
\end{array}$$

 $7=1_B-\left[2*(-3_X)\right]$ (výsledná inverze)

5.6 Zápis těles

$$101 = x^2 + 0x + 1$$
$$202 = 2x^2 + 0x + 2$$

$$(-1)_3 = 2$$

(O kolik čísel se musíme posunout doleva, abychom získali 3.)

$$GF\left(M^{\#}\right) = \left(2^{4}\right)$$

#je řád:

=
$$4 \to a, b, c, d$$

 $y = ax^{\#-1} + bx^{\#-\cdots} \dots = ax^3 + bx^2 + cx + d$

M je modulo, ve kterém počítáme:

$$M = 2 \rightarrow a, b, c, d = \{0, 1\}$$

5.7 Výpočet nad tělesem s ireducibilním polynomem

5.7.1 A – Dělením polynomu

V tělese

$$GF(2^4)$$

vyřešte rovnici

$$1111y = 0110 + 0101y,$$

kde se počítá modulo ireducibilní polynom

$$P(x) = x^4 + x^3 + 1.$$

$$1111y - 0101y = 0101$$
$$y(1111 - 0101) = 0101$$

Počítáme v modulo 2, proto:

$$1+1 =_{MOD 2} 0$$

 $- =_{MOD 2} +$

$$y1010 = 0101$$

$$y = ax^{3} + bx^{2} + cx + d$$

$$(ax^{3} + bx^{2} + cx + d) * (x^{3} + 0x^{2} + x + 0 * 1) = 0x^{3} + x^{2} + 0x + 1$$
... - ...

Rovnici roznásobíme a vydělíme (běžné dělení polynomu polynomem) ireducibilním polynomem:

$$(ax^6 + bx^5 + ax^4 + \cdots) \div (P(x) = x^4 + x^3 + 1) = 0$$

Ve zbytku po dělení odhadneme koeficienty a, b, c, d, aby rovnice vycházela. V našem případě:

$$a = 1$$

$$b = 0$$

$$c = 0$$

$$d = 0$$

Koeficienty dosadíme do předpisu y, čímž získáme finální výsledek:

$$y = ax^3 + bx^2 + cx + d = x^3 =$$
1000

5.7.2 B – Rozšířeným Euklidovým algoritmem

Nejprve osamostatníme v původní rovnici y, zde nám nutně vyjde dělení (resp. násobení inverzí):

$$y(1010) = 0110$$

 $y = 0110 * (1010)^{-1}$

Nyní vypočítáme inverzi $1010 (= x^3 + x)$:

S inverzí dopočítáme x:

$$y = (x^2 + x) * (x^3 + x + 1) = x^5 + x^4 + x^3 + x^2 + x^2 + x$$

Výsledek vydělíme ireducibilním polynomem:

$$(x^5 + x^4 + x^3 + x) \div (x^4 + x^3 + 1) = x$$
, zb. $\mathbf{x^3} = \mathbf{1000}$

5.7.3 "Klasická" metoda nalezení inverzního prvku

Zadání: "V tělese $GF(3^2)$, kde se násobí modulo polynom $x^2 + 1$, najděte inverzní prvek k prvku 12."

- Budeme počítat v modulo 3.
- Polynom bude maximálně prvního stupně, tzn. ax + b.

$$12 = x + 2$$

Musíme nalézt takové koeficienty polynomu, aby platil výraz

$$(x+2)*(ax+b)=1$$
 (pozn.: 1 je neutrální prvek).

Výraz roznásobíme a vydělíme ireducibilním polynomem

$$(ax^2 + bx + 2ax + 2b) \div (x^2 + 1) = a$$
, zbytek: $x(2a + b) + 2b - a$.

Nyní budeme ve zbytku hledat taková a a b, aby se výraz rovnal původní 1, resp. 0x + 1. Řešením je tedy soustava dvou rovnic o dvou neznámých

$$x\left(\underbrace{2a+b}_{=0}\right) + \underbrace{2b-a}_{1} = 0x+1 \Rightarrow$$

$$2a + b = 0 (1)$$

$$2b - a = 1 (2)$$

Z první rovnice vyjádříme a, nezapomínejme, že počítáme v GF(3)

$$2a = -b$$

$$|-b|_3 = 2b \Rightarrow$$

$$2a = 2b$$

$$a = b,$$

dosadíme a do druhé rovnice

$$2a - a = 1$$

 $\mathbf{a} = \mathbf{1} \Rightarrow \mathbf{b} = \mathbf{1}.$

Tyto koeficienty dosadíme do polynomu ax + b

$$ax + b; a = b = 1.$$

 $\mathbf{V\acute{y}sledn\acute{a}}$ inverze k prvku 12 je

$$x+1 (= 11).$$

6 Teorie čísel

6.1 Bézoutovy koeficienty

Bézoutovy koeficienty $\alpha a \beta$

$$\alpha * \mathbb{N}_{1}^{+} + \beta * \mathbb{N}_{2}^{+} = GCD\left(\mathbb{N}_{1}^{+}, \, \mathbb{N}_{2}^{+}\right)$$

- Koeficienty je možné vypočítat pomocí Rozšířený Euklidův algoritmus
- GCD je možné vypočítat pomocí Euklidova algoritmu

Příklad výpočtu GCD

$$GCD(27, 45) = ?$$
 $45 = 1 * 27 + 18$
 $27 = 1 * 18 + 9$
 $18 = 2 * \boxed{9} + 0 (\rightarrow \bot)$
 $GCD(27, 45) = 9$

Pokud gcd(m, n) = 1, pak říkáme, že m a n jsou nesoudělná.

7 Modulární aritmetika

Algoritmus 1 Výpočet modula ze záporného čísla

```
1 int mod(int x, int m)
2 {
3     return (x%m + m)%m;
4 }
    Ukázka použití:
1 >>> mod(-6, 5)
2 4
3 >>> mod(-2, 3)
4 1
5 >>> mod(-1, 3)
6 2
```

7.1 Inverzní modulo

• Inverzi lze nalézt, jen když jsou základ a modulo nesoudělné.

Příklad

Nalezněte

$$|5^{-1}|_{11} = ?.$$

Musí tedy platit

$$(5*x) \operatorname{mod} 11 = 1.$$

Řešení

$$x = 9$$
, protože $5 * 9 = 45$ a $(45)_{11} = 1$.

Příklad II.

V Z^{\times}_{223} nalezněte inverzi k číslu 63.

• Inverzi nalezneme pomocí Rozšířeného Euklidova algoritmu.

$$\begin{array}{c|ccccc} & \mathbf{223} & \mathbf{63} \\ \mathbf{223} & 1 & 0 \\ \mathbf{63} & 0 & 1 \\ \hline \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 1 & 1 & \boxed{-46} & -9 \end{array}$$

$$inv. = -46$$

Výsledek převedeme do kladného modula

$$inv. = -46 + 223 = \underline{177}.$$

7.2 Lineární kongruentní rovnice

Rovnice

$$a * x \equiv b \pmod{M}$$

má řešení, jestliže ("|" – dělí)

$$GCD\left(a,\,M\right) |b.$$

Řešení:

Najdi
$$\alpha \in \mathbb{Z}$$
 tak, že $\alpha * a + \beta * M = GCD(a, M)$, pak

$$x\equiv\frac{\alpha\ast b}{GCD\left(a,\,M\right)}\,\left(\mathrm{mod}\frac{M}{GCD\left(a,\,M\right)}\right)$$

7.3 Malá Fermatova věta

$$a^{p-1} \equiv 1 \mod p$$

$$p \in \mathbb{P}, GCD(a, p) = 1$$

Příklad

Spočítejte

$$381^{152} \, \mathrm{mod} \, 13$$

$$GCD(381, 13) = 1, \mathbf{p} \in \mathbb{P}.$$

Modulo je prvočíslo, MFV tedy můžeme použít

$$381^{12} \equiv 1 \pmod{13}$$

$$152 = 12 * 12 + 8$$

$$|381^{12*12+8}|_{13} = |381^{12*12}|_{13} * |381^{8}|_{13}$$

$$|381|_{13} = 4$$

$$4^{8} = ((4^{2})^{2})^{2}$$

$$|4^{2}|_{13} = 3$$

$$|(3^{2})^{2}|_{13} = |81|_{13} = \underline{3}.$$

7.4 Eulerova věta

• Zobecnění Malé Fermatovy věty

$$a^{\varphi(n)} \equiv 1 \mod n$$

$$n \in \mathbb{N}, GCD(a, n) = 1$$

Příklad

Spočítejte

$$3^{15} \mod 28$$
.

Modulo není prvočíslo, můžeme tedy použít Eulerovu větu

$$GCD\left(3,\,28\right)=1,\,p\notin\mathbb{P}$$

$$\varphi(28) = \varphi(2^2 * 7) = (2 - 1) * 2 * \varphi(7) = 2 * 6 = 12$$

 $3^{15} = 3^{12} * 3^3$

$$\begin{aligned} \left| 3^{\varphi(28)} \right|_{28} &\equiv 1 \, (\text{mod} 28) \\ \left| 3^{12} * 3^{3} \right|_{28} &\equiv 1 \, (\text{mod} 28) \\ \left| 3^{12} * 3^{3} \right|_{28} &\equiv 1 \, (\text{mod} 28) \\ &\equiv 3^{3} \equiv \underline{27}. \end{aligned}$$

7.5 Čínská věta o zbytcích

Jsou dána přirozená čísla m_1, m_2, \ldots, m_k po dvou nesoudělná. Pak pro libovolná celá čísla a_1, a_2, \ldots, a_k existuje celé číslo x takové, že

$$x \equiv a_1 \pmod{m_1}$$

$$x \equiv a_2 \pmod{m_2}$$

$$\vdots \qquad \vdots$$

$$x \equiv a_k \pmod{m_k}.$$

Tato soustava rovnic má řešení \boldsymbol{x} a toto řešení je určeno jednoznačně v modulo

$$M = m_1 * m_2 * \ldots * m_k.$$

\mathbf{P} říkla \mathbf{d}^a

Řešte následující soustavu:

$$x = 2 \pmod{3}$$

$$x = 1 \pmod{8}$$

$$x = 7 \pmod{13}$$

Řešení bude ve tvaru:

$$x = 2 * q_1 + 1 * q_2 + 7 * q_3 \pmod{(3 * 8 * 13)}; 3 * 8 * 13 = 312$$

První koeficient:

$$s_1 = \prod_{j \neq 1} m_j = 8 * 13 = 104$$

 $t_1 = (s_1)^{-1} = (104)^{-1} = (2)^{-1} = 2 \pmod{3}$
 $q_1 = s_1 * t_1 = 104 * 2 = 208 \mod{312}$

Druhý koeficient:

$$s_2 = \prod_{j \neq 2} m_j = 3 * 13 = 39$$

 $t_2 = (s_2)^{-1} = (39)^{-1} = (7)^{-1} = 7 \pmod{8}$
 $q_2 = s_2 * t_2 = 39 * 7 = 273 \mod{(312)}$

Třetí koeficient:

$$s_3 = \prod_{j \neq 3} m_j = 3 * 8 = 24$$

 $t_3 = (s_3)^{-1} = (24)^{-1} = (11)^{-1} = 6 \pmod{13}$
 $q_3 = s_3 * t_3 = 24 * 6 = 144 \mod{(312)}$

Celkový výsledek:

$$x = 2 * 208 + 1 * 273 + 7 * 144 = 1697 = 137 \mod (312)$$

Soustavu rovnic tedy řeší tato celá čísla:

$$x = 137 + k * 312, k \in \mathbb{Z}$$

^ahttp://voho.cz/wiki/matematika/cinska-veta-o-zbytcich/

8 Numerická matematika a strojová čísla

Struktura strojově zapsaného čísla

resp.:
$$(-1)^z * (1, m)_2 * 2^{e-b}$$

- Obsahuje skrytou 1,
- $\bullet\,$ V jednoduché přesnosti má exponent rozsah $-127,\,+127$
 - Př.: "Číslo jsme normalizovali posunem o 9 míst doleva:"

$$e-127 = 9$$

 $e = (136)_{10} = (10001000)_2$

- $\bullet\,$ Do strojového formátu je možné zapsat pouze zlomky ve tvaru $\frac{x}{2^y},$ kde xa yjsou celá čísla
 - Všechna ostatní čísla, mají binární reprezentaci nekonečnou a periodickou

"Pravítko" na převod z a do binární soustavy

Zápis čísel ve tvaru 2^n

Číslo ve tvaru

$$2^{-n}$$

má binární reprezentaci

$$0, \underbrace{000 \dots 000}_{(n-1) \times 0} 1.$$

Číslo ve tvaru

$$2^n$$

má binární reprezentaci

$$1\underbrace{000\ldots000}_{n\times 0}$$
.

Odčítání binárních čísel

$$1 - 1 = 0$$

$$1 - 0 = 1$$

$$0-1 = 1 \text{ (+ p\'renos)}$$

Příklad

8.1 Hladový algoritmus

• Slouží pro získání binární reprezentace čísel

Příklad

$$\left(\frac{1}{13}\right)_{10} = (?)_2$$

Zvolíme l, tak aby platilo

$$2^{l} \leq \frac{1}{13} < 2^{l+1}$$

$$l = -4$$

$$\frac{1}{16} \leq \frac{1}{13} < \frac{1}{8}$$

Protože l=-4, bude výsledné číslo ve tvaru

$$0, \underline{000}$$
 ? ? ? ?

Algoritmus:

$$l' = |l| = \mathbf{4}$$

*	(> 1 or < 1)	Výsledek	Do dalšího kroku	Výsledné číslo
$\frac{\frac{1}{13} * 2^4}{\frac{3}{13} * 2}$ $\frac{\frac{6}{13} * 2}{\frac{12}{13} * 2}$	$\frac{16}{13}$	$> 1 \to #4 = 1$	$\frac{16}{13} - 1 = \frac{3}{13}$	0, <u>000</u> 1
$\frac{3}{13} * 2$	$\frac{6}{13}$	$<1\rightarrow \#5=0$	×	$0,\underline{000}1$
$\frac{6}{13} * 2$	$ \begin{array}{r} \frac{6}{13} \\ \frac{12}{13} \\ \frac{24}{13} \end{array} $	$<1\rightarrow \#6=0$	×	$0,\underline{000}10$
$\frac{12}{13} * 2$	$\frac{24}{13}$	$>1\to \#7=1$	$\frac{24}{13} - 1 = \frac{11}{13}$	$0,\underline{000}100$ 1
:	:	:	:	:
				0, <u>000</u> 10011101100 0
$\frac{8}{13} * 2$	$res = \frac{16}{13} \to \bot$	×	×	×

9 Stabilní párování

- Pár $(z,\,p)\,,\,z\in P,\,p\in P$ je nestabilní v M, jestliže
 - -z a p nejsou spárovaní v M,
 - -spárováním z a pby si polepšil jak zaměstnanec z,tak zaměstnavatel nabízející pozici p,
- $\bullet\,\,M$ je stabilní, jestliže vMne
existuje nestabilní pár.
- Stabilní párování vždy alespoň jedno existuje

Dvořící algoritmus

Dokud není splněna ukončovací podmínka, probíhá každý den takto:

- Ráno: každá žena stojí na svém balkóně. Každý muž stojí pod balkónem ženy, která je nejvýše
 v jeho seznamu, a dvoří se jí. Muži s prázdným seznamem jsou doma.
- Odpoledne: každá žena, pod jejíž balkónem jsou alespoň dva muži, řekne tomu v seznamu nejvýše položenému, aby přišel zítra a ostatním, at už nechodí.
- Večer: každý odehnaný muž si škrtne ze svého seznamu ženu, která ho dnes odehnala.

Ukončovací podmínka: každé ženě se dvoří nejvýše jeden muž.

• Párování, nalezená pomocí dvořícího algoritmu, jsou extrémní. neb pro ty na balkóně dopadnou nejhůře (mohou si vybírat jen z těch, kteří za nimi přijdou) a pro ty pod balkónem nejlépe (jdou za tím nejlepším partnerem).

10 Vyšetření průběhu funkce

- Určíme definiční obor funkce.
- Průsečíky s:
 - **osou** x získáme dosazením y = 0 do f
 - **osou** y získáme dosazení x = 0 do f.
- Body podezřelé z extrémů získáme pomocí rovnice

$$f'(x) = 0 \rightarrow x_1 = A, x_2 = B, \dots$$

- -jejich ysouřadnice získáme dosazením kořenů z předchozí rovnice do původní funkce f.
- Pro ověření, zda body podezřelé z extrémů jsou maximum nebo minimum, dosadíme do vztahu

$$f''(x \leftarrow A, x \leftarrow B, \ldots)$$
.

- Pokud je tento výsledek **menší než nula** (<0), jedná se o **lokální maximum**,
- pokud je tento výsledek **větší než nula** (> 0), jedná se o **lokální minimum**.

11 Derivace a parciální derivace

11.1 Definice

Definice parciální derivace v bodě a

$$a = (a_1, \ldots, a_k) \in D_f$$

$$\frac{\partial f}{\partial x_1} = \lim_{x_1 \to a_1} \frac{f\left(x_1, a_2, \dots, a_k\right) - f\left(a\right)}{x_1 - a_1}$$

a podobně pro x_2, \ldots, x_k .

Pozn.:

 \bullet " ∂ " je "partial" nebo také "old-style Greek delta", značí parciální derivaci

11.2 Přehled základních derivací

Přehled základních derivací

$$C \frac{d}{dx} = 0$$

$$x^{n} \frac{d}{dx} = n * x^{n-1}$$

$$\sin x \frac{d}{dx} = \cos x$$

$$\cos x \frac{d}{dx} = -\sin x$$

$$\tan x \frac{d}{dx} = \frac{1}{\cos^{2} x}$$

$$\cot x \frac{d}{dx} = -\frac{1}{\sin^{2} x}$$

$$e^{x} \frac{d}{dx} = e^{x}$$

$$\ln a \frac{d}{dx} = \frac{1}{x}$$

$$\log_{a} x \frac{d}{dx} = \frac{1}{x \ln a}$$

$$a^{x} \frac{d}{dx} = a^{x} \ln a$$

$$\arcsin x \frac{d}{dx} = \frac{1}{\sqrt{1 - x^{2}}}$$

$$\arccos x \frac{d}{dx} = -\frac{1}{\sqrt{1 - x^{2}}}$$

$$\begin{array}{rcl} (u*v)' & = & u'*v + u*v' \\ \left(\frac{u}{v}\right)' & = & \frac{u'*v - u*v'}{v^2} \end{array}$$

11.3 Gradient

- ullet Vektor značící směr nejrychlejšího růstu funkce f.
- \bullet Gradient v bodě je vektor nejrychlejšího růstu funkce fz tohoto bodu.
- \bullet Gradient skalárně vynásobený vektorem je derivace funkce fv tomto bodě ve směru tohoto vektoru.

Definice gradientu

$$\nabla f(b) = \left(\frac{\partial}{\partial x_1}(b); \frac{\partial}{\partial x_2}(b); \dots; \frac{\partial}{\partial x_n}(b)\right)$$

Pozn.:

• " ∇ " je "nabla", značí gradient

11.4 Jacobiho matice

- Matice parciálních derivací
- Determinant Jacobiho matice se nazývá jakobián

$$J_f = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial f_m}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_m}{\partial x_n} \end{pmatrix}$$

11.5 Parciální derivace vyšších řádů

- 2. parciální derivace = parciální derivace parciálních derivací
- Značení:

$$\begin{array}{lll} \frac{\partial^2 f}{\partial x_i^{\ 2}} &=& \frac{\partial \frac{\partial f}{\partial x_i}}{\partial x_i} \left[= \text{derivuj parciální derivaci podle x podle x} \right] \\ \frac{\partial^2 f}{\partial x_i \partial x_j} &=& \frac{\partial \frac{\partial f}{\partial x_i}}{\partial x_j} \left[= \text{derivuj parciální derivaci podle x podle y} \right] \end{array}$$

11.6 Derivace ve směru v bodě

Velikost vektoru

$$\|\overrightarrow{a}\| = \sqrt{a_1^2 + a_2^2 + \ldots + a_n^2}$$

Normalizace vektoru

$$\overrightarrow{n} = \frac{\overrightarrow{a}}{\|\overrightarrow{a}\|} = \left(\frac{a_1}{\|\overrightarrow{a}\|}; \frac{a_2}{\|\overrightarrow{a}\|}; \dots; \frac{a_n}{\|\overrightarrow{a}\|};\right)$$

- Mějme funkci f(x, y), směr \overrightarrow{s} a bod B[a, b]
- Derivace v bodě: Spočteme ∇f v bodě B, tedy $\nabla f (x \leftarrow a, y \leftarrow b)$
 - Další možný zápis derivace v bodě: $\frac{\partial f}{\partial x}\left(a,\,b\right)=\ldots,\,\frac{\partial f}{\partial y}\left(a,\,b\right)=\ldots,$
- Výsledná derivace ve směru v bodě je ("*" je skalární součin):

$$\nabla f(B) * \overrightarrow{n}$$

12 Funkce více proměnných

- Kritický bod Bod, ve kterém je gradient (všechny derivace) roven nulovému vektoru $\nabla f = (0, 0, 0)$.
 - Nalezneme vyřešením soustavy lineárních rovnic.
- Body grafu funkce f(x, y) = z mají souřadnice

$$(x, y, f(x, y))$$
.

• Eukleidovská vzdálenost bodů je

$$|AB| = \sqrt{(A-B)^2}$$

12.1 Hessova matice

• Hesseovu maticí zjistíme, zda je kritický bod extrém a případně jaký.

Definice Hessovy matice

$$\nabla^2 f\left(x_1, \ldots, x_n\right) = \begin{pmatrix} \frac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} & \frac{\partial^2 f}{\partial x_1 \partial x_2} & \cdots & \frac{\partial^2 f}{\partial x_1 \partial x_n} \\ \frac{\partial^2 f}{\partial x_2 \partial x_1} & \frac{\partial^2 f}{\partial x_2^2} & \cdots & \frac{\partial^2 f}{\partial x_2 \partial x_n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial^2 f}{\partial x_n \partial x_1} & \frac{\partial^2 f}{\partial x_n \partial x_2} & \cdots & \frac{\partial^2 f}{\partial x_n^2} \end{pmatrix} \begin{bmatrix} x \text{ podle } x & x \text{ podle } y & x \text{ podle } z \\ y \text{ podle } x & y \text{ podle } y & y \text{ podle } z \\ z \text{ podle } x & z \text{ podle } y & z \text{ podle } z \end{bmatrix} \end{bmatrix}$$

• Hessián je zkrácené pojmenování pro Hessovu matici.

12.2 Definitnost

• Vlastnost regulárních³ matic, která je definována jako

$$(v) * (A) * (v)^T$$
 např.: $(x y) * (A) * (x y)$

- Pokud je výsledek po vynásobení libovolným vektorem
 - vždy > 0 je matice pozitivně definitní,
 - vždy < 0 je matice negativně definitní.
- Pokud má výsledek po vynásobení různými vektory různá znaménka, je matice indefinitní.

 $^{^3}$ Čtvercová matice, jejíž determinant je různý od nuly, tzn. $det(A) \neq 0$

12.2.1 Sylvestrovo kritérium

- Můžeme použít pouze pro symetrické matice.
- Spočítáme rohové subdeterminanty:

Vyhodnocení výsledků

- Pokud $\forall i : det(M_i) > 0 \Leftrightarrow matice M$ je pozitivně definitní.
- Pokud ∀j: det (M_{2j+1}) < 0 a det (M_{2j}) > 0 ⇔ matice M je negativně definitní
 tj.: "-" (levý horní roh) → "+" → "-" → ... (pravý dolní roh).
- Pokud má matice na diagonále dva prvky, kde je jeden kladný a druhý záporný, je matice indefinitní
- Pokud neplatí ani jedno, není možné touto metodou definitnost určit (přesněji řečeno: Hesseova matice není pozitivně ani negativně definitní) a musíme použít jinou metodu.

12.2.2 Kvadratická forma matice

$$\overrightarrow{v} = (x, y, z):$$

$$\begin{pmatrix} x & y & z \end{pmatrix} \underbrace{\begin{pmatrix} a & b & c \\ d & e & f \\ g & h & i \end{pmatrix}}_{U} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x(a+d+g) & y(b+e+h) & z(c+f+i) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \dots$$

- Do výsledku dosazujeme libovolné vektory a zjišťujeme, zda je celý výraz kladný nebo záporný:
 - Je výraz vždy kladný \to Hesseova matice je **pozitivně definitní** \to bod je lokální minimum
 - Je výraz vždy záporný \to Hesse
ova matice je **negativně definitní** \to bod je lokální maximum
 - Je výraz kladný i záporný \rightarrow Hesseova matice je **indefinitní** \rightarrow bod je sedlový bod
 - Matice může být i "semidefinitní" a to tehdy, když pro nenulový vektor je výsledek nulový

12.3 Tečná rovina 13 INTEGRÁLY

12.3 Tečná rovina

• Obecná rovnice roviny:

$$ax + by + cz + d = 0$$

Rovnice tečné roviny ke grafu funkce f(x, y) v bodě [a, b]

$$\frac{\partial f}{\partial x}(a, b)(a - x) + \frac{\partial f}{\partial y}(a, b)(b - y) - z + f(a, b) = 0$$

Jedná se tedy o rovinu s normálovým vektorem

$$\vec{n} = \left(\frac{\partial f}{\partial x}(a, b), \frac{\partial f}{\partial y}(a, b), -1\right).$$

13 Integrály

13.1 Tabulkové integrály

Přehled tabulkových integrálů

$$\int 0 \, dx = c$$

$$\int a \, dx = ax + c$$

$$\int x^n \, dx = \frac{1}{n+1} x^{n+1} + c \operatorname{pro} x > 0, n \in R \text{ a } n \neq -1$$

$$\int \frac{1}{x} \, dx = \ln|x| + c \operatorname{pro} x \neq 0$$

$$\int e^x \, dx = e^x + c$$

$$\int a^x \, dx = \frac{a^x}{\ln(a)} + c \operatorname{pro} a > 0, \text{ a } a \neq 1$$

$$\int \sin x \, dx = -\cos x + c$$

$$\int \cos x \, dx = \sin x + c$$

$$\int u * v' = uv - \int u' * v$$

13.2 Newtonova formule

$$\int_{a}^{b} f(x) dx = [F(x)]_{a}^{b} = F(b) - F(a)$$

13.3 Integrály přes obdélníkovou oblast

$$\iint_{D} f(x, y) dydy = \int_{a}^{b} \left(\int_{c}^{d} f(x, y) dy \right) dx$$

13.4 Integrály přes obecnou oblast

$$\int_{a}^{b} \left(\int_{\varphi_{1}(x)}^{\varphi_{2}(x)} f(x, y) \, \mathrm{d}y \right) \mathrm{d}x$$

14 Fuzzy matematika

14.1 Fuzzy množiny

 Fuzzy logika může operovat se všemi hodnotami z intervalu < 0;1 >, kterých je nekonečně mnoho.

14.1.1 *T*-normy

• Gödelova konorma

$$\mu_{A \cup B}(x) = max(\mu_A(x); \mu_B(x))$$

• Łukasiewiczova konorma

$$\mu_{A \cup B}(x) = min(\mu_A(x) + \mu_B(x); 1)$$

• Součinová konorma

$$\mu_{A \cup B}(x) = (\mu_A(x) + \mu_B(x); 1) - (\mu_A(x) * \mu_B(x); 1)$$

14.1.2 De Morganovy zákony a T-konormy

• Komutativita

$$\perp (a, b) = \perp (b, a)$$

• Monotonie

$$\perp (a, b) \leq \perp (c, d) \text{ když } a \leq c \text{ a } b \leq d$$

• Asociativita

$$\perp (a, \perp (b, c)) = \perp (\perp (a, b), c)$$

• Identický element

$$\perp (a, 0) = a$$